

den Klage over, at Embedsmænd ere for slet lønnede, den afhjælpe vi ved at forhøje Gagerne det ene Aar efter det andet for forskellige Classer af Embedsmænd. Den ærede Rigsdagsmands Klager over den flette Løn vare imidlertid stillede i en saadan Almindelighed, at jeg maa antage, at de ogsaa stegtede til de Classers Løn, som i de sidste Aar virkelig er sat op. Jeg kan derfor, som sagt, ikke gaae ind paa at erkjende Rigtigheden af disse Klager over Embedsmændenes flette Løn i Almindelighed; men jeg indrømmer, at der kan være Grund til at ytre sig saaledes med Hensyn til visse bestemte Classer, og jeg skal give ham Medhold i, naar han anførte, at een af disse Classer ere Soldatcontrolløjerne i Kjøbenhavn, hvis Stilling ogsaa jeg i den senere Tid har havt Leilighed til nærmere at kjende. Jeg er enig i hans Betragtninger med Hensyn til denne Klasse, men hans Ytringer om Embedsstandens Løn i det Hele vare fremsatte i en saadan Almindelighed, at jeg for mit Vedkommende maa protestere mod Rigtigheden deraf.

Med Hensyn til den foreliggende Lov har jeg derimod at bemærke, at, efterat Rigsdagen s. A. efter en meget omhyggelig Discussion kom til at ansee det for det Rette at give de Gifte et Tilskud indtil 800 Rd. og de Ugifte indtil 500 Rd., saa forekommer det mig besynderligt, at man nu skulde afvige fra disse, som det forekommer mig, rigtige Grændser og indlade sig paa at opstille et heelt nyt Princip. Jeg kan derfor ikke ansee det for rigtigt, saaledes det ene Aar at følge et fra det foregaaende Aar forskjelligt Princip. Jeg troer, at den ugifte Embeds- eller Bestillingsmand, som kun lønnes med nogle faa Hundreder, trænger idetmindste ligesaameget til at nyde Godt af denne Lov, som de gifte, der ere lønnede med 800—1000 Rd. aarlig, og jeg for mit Vedkommende vil derfor ansee det for rettest at blive ved den samme Ordning af dette Spørgsmaal, som Rigsdagen gik ind paa ved den Lov, som udfom iffor. Den ugifte Embedsmand, der har hørt Tale om, at Finansministeren iaar vilde forelægge et Udkast til Lov om Dyrtidslilæg, maa aabenbart dersom have faaet en begrundet Forventning om,

at den samme Understøttelse, der blev givet ham iffor, ogsaa vilde komme ham tilgode iaar; han har indrettet sig derafter, og det vilde være dobbelt at svække disse Forventninger, dersom man vilde affære ham enhver som helst Understøttelse iaar. Naar man ved andre Leiligheder tviler meget imod at foretage nogensom helst Foranstaltning, der kan fremkalde utidlige Giftermaal, saa seer jeg heller ikke, af hvilken Grund man ved denne Lov skulde faa at siges sætte Præmie paa Giftermaal, dersom at man giver de Gifte et Tillæg, som de Ugifte ikke faae; det er den modsatte Vej af hvad vi ellers gaae, og jeg kan af denne Grund ikke finde det rigtigt, at udelukke de ugifte Embedsmænd.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Broberg: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har givet mine Ord en Fortolkning, som jeg paa ingen Maade kan vedkjende mig. Han synes at have forstaaet mig, som om jeg havde sagt, at alle Embedsmænd vare saa slet lønnede af Staten, at de kun havde at vælge imellem at være ærlige Mænd og sulte, eller være utroe i deres Embedsførelse og spise sig matte. Det har jeg ikke sagt; jeg sagde, at, naar Staten lønede Embedsmænd saa daarligt, at deres Stilling i Forhold til deres Gage medførte, at de maatte vælge mellem at være ærlige Folk og sulte, eller være utroe i deres Embedsførelse og spise sig matte, saa handlede den uforvarligt, og jeg nævnte udtrykkeligt, at i en saadan Stilling besandt Soldvæsenet sig; jeg troer forøvrigt nok, at man kan finde andre Embedsmænd, der vare i samme Stilling, men dette skal jeg ikke videre gaae ind paa.

Fischer: Selv med den Forklaring, som den ærede sidste Rigsdagsmand har givet sine Ord, kan jeg ikke give dem Bisald; thi det er overordentlig farlige Ord at udtale; der er Ingen af de paagældende Embedsmænd, som ere i den Stilling, at de behøve at vælge imellem at stjæle og at sulte. Hvorledes skulde